

Sygn. akt *I ACa 1137/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marek Górecki

Sędziowie: SA Ewa Staniszevska (spr.)

SO (del.) Andrzej Adamczuk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Sylwia Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. B. (1)**

przeciwko **R. M.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 22 lipca 2016 r. sygn. akt I C 1713/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 8.100 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

Ewa Staniszevska Marek Górecki Andrzej Adamczuk

Sygn. akt I A Ca 1137/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 marca 2013 r. powódka M. B. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego R. M. kwoty 683.323,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że wniosek o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym uzasadniony jest faktem, iż podstawą dochodzonego przez powódkę roszczenia jest weksel wystawiony przez pozwanego. W związku z powyższym, spełnione zostały przesłanki do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym określone w art. 485 § 2 kodeksu postępowania cywilnego. W dalszej kolejności wyjaśniła, że w dniu 20 lipca 2008 r. wraz z pozwanym zawarła umowę spółki cywilnej (...) s.c. na mocy której udziały wspólników wynosiły po 50%, zaś w zyskach i stratach spółki strony zobowiązały się uczestniczyć proporcjonalnie do posiadanych udziałów. Powódka wskazała, że w tym

samym dniu w którym zawarto umowę spółki, pozwany złożył także oświadczenie, iż w związku z zawarciem umowy i określeniem udziału stron w zyskach i stratach spółki wyraża zgodę na zapłatę na rzecz powódki 50% ewentualnego zadłużenia spółki po jej rozwiązaniu, celem spłaty należności obciążających współników spółki. Powódka nadmieniła, że załącznikiem do oświadczenia był ww. weksel. Podkreśliła, że w dniu 30 września 2011 r. skierowała do pozwanego pismo dotyczące wypowiedzenia umowy spółki (...) s.c., w związku z czym w dniu 31 grudnia 2011 r. spółka została rozwiązana. Podniosła, że w trakcie istnienia spółki jej majątek został obciążony wierzytelnościami należnymi spółce od wspólnika R. M., który występując w imieniu spółki, zaciągał znaczne zobowiązania na jej koszt, wymienione szczegółowo w treści pozwu (k. 1-7).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt(...), Sąd orzekł zgodnie z żądaniem powódki (k. 48).

Pozwany złożył zarzuty od nakazu zapłaty, wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości, zwolnienie od kosztów sądowych w całości, wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając zarzuty, pozwany w pierwszej kolejności zaprzeczył, aby złożył podpisy pod wekslem jak również pod oświadczeniem datowanym na dzień 20 lipca 2008 r., jednocześnie wskazując, że obdarzając powódkę zaufaniem wręczał jej czyste kartki papieru z jego podpisami, a treść zawarta w ww. dokumentach została bez jego wiedzy i zgody następnie naniesiona na nie przez stronę powodową. Pozwany zarzucił powódce także brak legitymacji czynnej podnosząc, że wykazała ona jedynie, iż spółka cywilna miała zobowiązania wobec osób trzecich, nie udowadniając, że którykolwiek ze wskazanych wierzycieli został zaspokojony przez powódkę z jej majątku. W związku z tym zdaniem pozwanego roszczenie powódki wobec niego istnieje tylko o tyle, o ile zostanie udowodnione, że powódka zaspokoila zobowiązania wobec wierzycieli w całości z majątku należącego wyłącznie do niej, a nie z majątku spółki. Tylko bowiem w takiej sytuacji powódka mogłaby wstąpić w prawa zaspokojonych wierzycieli i żądać zwrotu od pozwanego na swoją rzecz połowy wartości uregulowanych długów. Nadto oprócz niewykazania przez powódkę, aby była wierzycielem pozwanego na skutek braku następstwa prawnego między wskazanymi przez nią wierzycielami, powódka nie była również upoważniona do wypełnienia weksla. Pozwany dodał, że wymienieni przez powódkę wierzyciele spółki dochodzą roszczeń bezpośrednio od pozwanego, co świadczy o tym, że powódka nie zaspokoila przynajmniej części należności wobec osób powołanych w pozwie. Nadmienił także, że po zakończeniu działalności spółki przeprowadzony audyt prawidłowości rozliczeń w spółce wykazał m.in. niezgodność między wpłatami dokonаныmi przez pozwanego a zestawieniem sporządzonym przez powódkę, brak wpłat na remont, dostęp do kasy osób nieuprawnionych, a także prowadzenie księgowości przez osobę bez stosownych uprawnień.

Wyrokiem z dnia 22 lipca 2016 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu w punkcie 1 uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 23 kwietnia 2013r. Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt (...) w stosunku do kwoty 211.264,10 zł (dwieście jedenaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt cztery złote dziesięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2012r. do dnia zapłaty i oddała powództwo w tym zakresie; w punkcie 2 w pozostałym zakresie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 23 kwietnia 2013r. Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt (...) utrzymał w mocy (tj. co do kwoty 472.059,33 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2012r. do dnia zapłaty); w punkcie 3 uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 23 kwietnia 2013r. Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt (...) w stosunku do kosztów postępowania; w punkcie 4 koszty postępowania rozłożył stosunkowo w ten sposób, że pozwanego obciążył w 69%, a powódkę w 31% i z tego tytułu zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 11.908,71 zł; w punkcie 5 nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Poznaniu) od powódki kwotę 3.598,88 zł i od pozwanego 11.349,70 zł.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy powołał się na następujące ustalenia faktyczne i wnioski prawne.

W dniu 20 lipca 2008 r. powódka M. B. (1) i pozwany R. M. zawarli umowę spółki cywilnej (...) s.c. z siedzibą w P. na czas nieokreślony, której celem było prowadzenie działalności gospodarczej: handlowo-usługowej (§ 2 i § 3 umowy).

W § 4 strony przewidziały, że ich udziały jako wspólników spółki wynoszą po 50 %, a kapitał założycielski wynosi zero.

W § 8 ustalono, że za zobowiązania spółki wobec osób trzecich wspólnicy odpowiadają całym majątkiem spółki, a jeżeli ten okaże się niewystarczający, każdy ze wspólników odpowiadać będzie ponadto osobiście proporcjonalnie do wniesionych udziałów.

W § 9 przewidziano, iż w zyskach i stratach spółki wspólnicy uczestniczą proporcjonalnie do posiadanych udziałów.

W oświadczeniu z dnia 20 lipca 2008 r. wskazano, że pozwany wyraża zgodę na zapłatę na rzecz powódki 50% ewentualnego zadłużenia spółki cywilnej po jej rozwiązaniu, w celu spłaty zadłużenia obciążającego wspólników spółki. Spłata dokonana w warunkach określonych w tym oświadczeniu miała zostać przeznaczona na spłatę części długów obciążających spółkę (...) s.c. W oświadczeniu podano, że w celu zabezpieczenia wspólniczki pozwany składa weksel in blanco wpisany na zlecenie powódki jednocześnie upoważniając ją do uzupełnienia weksla w przypadku gdyby po rozwiązaniu/wypowiedzeniu umowy spółki cywilnej (...) s.c. wystąpiło zadłużenie spółki lub pozwanego względem spółki. W oświadczeniu wskazano także, że powódka mogła w takim wypadku wypełnić weksel w ten sposób, że mogła uzupełnić go o datę płatności, miejsce płatności i sumę wekslową równą połowie zadłużenia spółki (...) s.c. oraz ewentualnie o zadłużenie pozwanego względem spółki (...) s.c.

Pismem z dnia 30 września 2011 r. powódka skierowała do pozwanego oświadczenie o wypowiedzeniu spółki cywilnej (...) s.c. z dnia 20 lipca 2008 r. na podstawie § 11 umowy spółki.

W dniu 31 grudnia 2011 r. umowa spółki cywilnej została rozwiązana.

Pismem z dnia 16 marca 2012 r. pozwany w odpowiedzi na wezwanie powódki do zapłaty z dnia 22 lutego 2012 r. zakwestionował wskazane przez powódkę jego zadłużenie wobec spółki (...) s.c. oraz wniósł o możliwość zapoznania się z dokumentacją spółki.

W 2012 r. pomimo licznych rozmów oraz audytu przeprowadzonego przez księgową K. A. wynajęta przez pozwanego ostatecznie nie doszło do zawarcia ugody dotyczącej spłaty zadłużenia przez pozwanego.

Z uwagi na to, że pozwany nie wyrażał zgody na spłatę zadłużenia w przypadającej na niego kwocie w stosunku do spółki (...) s.c., powódka wypełniła załączony do oświadczenia z dnia 20 lipca 2008 r. weksel własny na zlecenie na kwotę 683.323,43 zł.

Pismem z dnia 24 stycznia 2013 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty na jej rzecz kwoty 683.323,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 czerwca 2012 r.

Spółka (...) s.c. z siedzibą w P. po wypowiedzeniu umowy spółki posiadała zadłużenie w łącznej kwocie 1.046.320,91 zł na rzecz wierzycieli: (...) SA, (...) SA, B. (...), (...) SA, (...) sp. z o.o. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Urzędu Skarbowego, „P. (...), C. (...), M. (...) U. (...), (...) SA, (...) Sp. z o.o., V., Kancelarii Radcy Prawnego A., (...) SA. i pracowników zatrudnionych przez spółkę.

Powódka z własnych środków pieniężnych uregulowała część zobowiązań spółki (...) s.c. w łącznej kwocie 944.118,65 zł na rzecz: US z tytułu zapłaconych podatków wraz z kosztami egzekucyjnymi, ZUS, (...) Sp. z o.o. (...) SA, „P. (...), (...) SA, (...) SA, i pracowników zatrudnionych przez spółkę. W związku z powyższym pozwany na mocy umowy spółki cywilnej wraz z oświadczeniem z dnia 20 lipca 2008 r. powinien zwrócić powódce połowę kwoty 944.118,65 zł tj. 472.059,33 zł.

W tych okolicznościach faktycznych Sąd Okręgowy na wstępie swoich dalszych rozważań zauważył, że pozwany kwestionował autentyczność oświadczenia z dnia 20 lipca 2008 r. oraz załącznika do oświadczenia jakim był weksel zaprzeczając, aby złożył pod tymi dokumentami podpisy. Jednak zdaniem Sądu kwestionowane przez pozwanego dokumenty nie miały istotnego znaczenia dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd pominął okoliczności dotyczące kwestionowania przez pozwanego autentyczności dokumentów w postaci oświadczenia z dnia 20 lipca 2008 r. i dołączonego do niego weksla, z uwagi na to, że zasadnicze znaczenie dla sprawy miała niekwestionowana przez pozwanego, zawarta między strony umowa spółki cywilnej (...) s.c. z dnia 20 lipca 2008 r. Z umowy tej wynika, iż udziały wspólników spółki wynoszą po 50 % (...), wspólnikom spółki powierzono wspólne łączne prowadzenie spraw spółki przy założeniu, że każdy wspólnik jest uprawniony i zobowiązany do samodzielnego prowadzenia spraw spółki nie przekraczających zakresu zwykłych czynności spółki. Za zobowiązania spółki wobec osób trzecich wspólnicy odpowiadają całym majątkiem spółki, a jeżeli ten okaże się niewystarczający, każdy ze wspólników będzie odpowiadać także osobiście proporcjonalnie do wniesionych udziałów, zaś w zyskach i stratach spółki wspólnicy będą uczestniczyć proporcjonalnie do posiadanych udziałów (§ 4, § 5 pkt 1 i 2, § 8, § 9 umowy). W § 11 i § 12 pkt 1 umowy postanowiono także, iż każdy ze wspólników może wystąpić ze spółki poprzez wypowiedzeniem swojego udziału na 3 miesiące przed końcem roku kalendarzowego, a rozwiązanie spółki może nastąpić wskutek wypowiedzenia jednego ze wspólników. Dla sprawy istotne były także okoliczności związane ze złożeniem przez powódkę pozwanemu oświadczenia o wypowiedzeniu spółki cywilnej (...) s.c. z dnia 30 września 2011 r. oraz opinia z dnia 1 czerwca 2015 r. sporządzona przez biegłego sądowego z dziedziny z dziedziny księgowości i rachunkowości R. S. poparta dodatkowo wyjaśnieniami biegłego złożonymi podczas rozprawy w dniu 13 kwietnia 2016 r. Z oświadczenia tego bowiem wynika, iż spółka cywilna została rozwiązana w dniu 31 grudnia 2011 r., zaś z opinii, że pozwany powinien zwrócić powódce połowę kwotę wynikającą z zadłużenia spółki cywilnej wobec jej wierzycieli w wysokości 472.059,33 zł, którą to kwotę zadłużenia spółki (...) s.c. powódka uregulowała z majątku własnego.

Zatem, Sąd mając na względzie zapisy znajdujące się w umowie spółki cywilnej oraz jej rozwiązanie, a także wnioski zawarte w opinii biegłego sądowego wskazujące na zadłużenie pozwanego, na podstawie art. 496 k.p.c. w pkt 1 uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 23 kwietnia 2013 r. Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt (...) w stosunku do kwoty 211.264,10 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty oddalając w tym zakresie powództwo (pkt. 1. wyroku). W pozostałym zakresie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 23 kwietnia 2013 r. Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt (...) utrzymał w mocy i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 472.059,33 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty. O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. mając na uwadze, wskazany przez powódkę termin wykupu weksla przypadający na dzień 12 czerwca 2012 r.

Co do kwoty 13.490,65 zł, Sąd na podstawie art. 203§ 1 k.p.c. w zw. z art. 355§ 2 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z art. 100 k.p.c.

W pkt 5 wyroku Sąd nakazał ściągnąć na rzecz skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu od powódki kwotę 3.598,88 zł, a od pozwanego 11.349,70 zł tytułem nie uiszczonej przez strony części zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Powyższy wyrok w pkt 2, 3, 4 i 5 zaskarżył pozwany wnosząc o jego uchylenie w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania pozwany zarzucił:

1. bezpodstawne oddalenie jego wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w zakresie autentyczności jego podpisu na oświadczeniu z 20 lipca 2008 r. w sytuacji, gdy kwestia autentyczności tego dokumentu miała istotne znaczenie w niniejszej sprawie w szczególności dla ustalenia czy powódka dokonała sfalszowania tego dokumentu a także w zakresie wzajemnych rozliczeń pomiędzy nim a powódką,
2. bezpodstawne przyjęcie, że w niniejszej sprawie zakwestionował jedynie dokument w postaci oświadczenia z 20 lipca 2008 r. w sytuacji, kiedy w zarzutach do opinii biegłego zakwestionował dokumenty będące podstawą tej opinii,
3. obrazę prawa procesowego a to art. 207 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 217 kodeksu postępowania cywilnego poprzez oddalenie jego wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z akt postępowania

(...) P. (...) w P. w sytuacji, gdy zebrane tam dokumenty mogły mieć istotne znaczenie dla niniejszego postępowania a w szczególności kwestii o rozliczeń pomiędzy nim a powódką.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności rozważeniu podlegała kwestia możliwości rozpoznania przez Sąd I instancji sporu w płaszczyźnie stosunku podstawowego jakim była zawarta przez strony umowa spółki cywilnej z dnia 20 lipca 2008r. Z nią bowiem związany jest ściśle zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego w postaci bezzasadnego oddalenia wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego grafologa, w konsekwencji w istocie zarzut nierozpoznania istoty sporu.

Dochodząc wierzytelności wekslowej wierzyciel nie musi wykazywać podstawy prawnej zobowiązania, wystarczy że powoła się na treść weksla.

Wskazać jednak należy, że w judykaturze i doktrynie ugruntowane jest już stanowisko, że dochodząc wierzytelności wekslowej wierzyciel może w pozwie (a nawet w terminie późniejszym) - niezależnie od powołania się na treść weksla – przytoczyć fakty i dowody uzasadniające roszczenie wynikające ze stosunku podstawowego. Innymi słowy, może oprzeć żądanie pozwu na dwóch podstawach faktycznych i prawnych, czyniąc podstawą zasadniczą dołączony do pozwu weksel. Jeżeli w takiej sytuacji okaże się, że zobowiązanie wekslowe nie istnieje, sąd musi rozpoznać żądanie wynikające z drugiej, dodatkowej podstawy przytoczonej przez powoda (por. np. wyrok SN z dnia 14.11.2006r., II CSK 205/06, opubl. OSNC z 2007/9/139).

Powódka - wnosząc o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym – powołała się na dołączony do pozwu weksel wraz z deklaracją w postaci oświadczenia z dnia 20 lipca 2008r., a ponadto na treść umowy spółki cywilnej zawartej przez strony w dniu 20 lipca 2008r, swoje oświadczenie o wypowiedzeniu tejże umowy ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2011r., stan zadłużenia spółki, zapłatę obciążających spółkę określonych zobowiązań i brak zwrotu przez pozwanego 50% poniesionych przez nią z tego tytułu wydatków. Dołączyła do pozwu umowę spółki , oświadczenie o jej wypowiedzeniu, szczegółowe zestawienie zobowiązań spółki i obciążających pozwanego należności wobec powódki według jego 50% udziału w zyskach i stratach spółki. Przy czym co od razu należy zaznaczyć, przyjęty w kwestionowanym przez pozwanego oświadczeniu z dnia 20 lipca 2008r. udział w stratach spółki i co za tym idzie udział w wydatkach poniesionych przez powódkę na zapłatę zobowiązań spółki, był tożsamy z wielkością udziału przypadającego na pozwanego według umowy spółki.

Nie ulega zatem wątpliwości, że powódka już w pozwie oparła żądanie na dwóch podstawach faktycznych i prawnych : jako zasadniczą wskazała podstawę wekslową, ale przytoczyła też fakty i dowody uzasadniające roszczenie cywilnoprawne zabezpieczone – jej zdaniem – dołączonym wekslem. Nie miała obowiązku przedstawienia własnej kwalifikacji prawnej żądania, gdyż ta zawsze należy do obowiązku sądu.

Nie zachodziły zatem przeszkody proceduralne do rozpoznania sporu w płaszczyźnie stosunku podstawowego jakim była treść umowy spółki cywilnej. Wprawdzie Sąd I instancji nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego grafologa, która pozwałaby na ocenę, czy weksel został rzeczywiście wystawiony (podpisany) przez pozwanego i uchylił się od wyrażenia stanowiska w tym zakresie, to w realiach rozpatrywanej sprawy oddalenie wniosku pozwanego miało racjonalne uzasadnienie, przemawiały za tą decyzją względy ekonomii procesowej.

Prowadzenie tego kosztownego i czasochłonnego dowodu mogło mieć jedynie istotne znaczenie dla oceny istnienia wierzytelności wekslowej, natomiast obojętne było dla oceny wierzytelności powódki wywodzonej z umowy spółki cywilnej, tym bardziej że w każdym przypadku zakres zobowiązania pozwanego był tożsamy. Innymi słowy, ewentualne ustalenie na podstawie opinii biegłego grafologa nieistnienia wierzytelności wekslowej z powodu nieistnienia w rzeczywistości weksla wystawionego przez pozwanego, nie mogło mieć znaczenia dla oceny zasadności powództwa opartego na innych podstawach faktycznych, mianowicie na treści umowy spółki cywilnej.

Należy przyjąć, że skoro Sąd instancji rozpoznał sprawę w płaszczyźnie stosunku podstawowego, tym samym przyjął z korzyścią dla pozwanego, że powódce nie przysługiwała wierzytelność wekslowa.

Jak jednak to wcześniej wyjaśniono, ocena taka nie mogła w realiach rozpatrywanej sprawy mieć przesądzającego znaczenia dla oceny zasadności powództwa. Podkreślić przy tym należy, że Sąd I instancji zweryfikował wiarygodność twierdzeń powódki w zestawieniu z dowodami z dokumentów, w tym z dokumentów księgowych spółki oraz opinią biegłego sądowego.

Za bezzasadne Sąd Apelacyjny uznał także zarzuty skierowane przeciwko opinii biegłego sądowego i co za tym idzie przeciwko opartym na jej treści ustaleniom faktycznym Sądu I instancji.

Wywody skarżącego w tym względzie bezzasadnie pomijają, że przedmiotem oceny biegłego była również poprawność prowadzonej księgowości. Co więcej, pomijają, że kwestia ta była także przedmiotem prowadzonej na zlecenie właśnie pozwanego kontroli przez księgową K. A., która nie dopatrzyła się żadnych nieprawidłowości. Są to więc zarzuty całkowicie gołosłowne.

W końcu, za chybione Sąd II instancji uznał zarzuty przeciwko decyzji procesowej Sądu I instancji o oddaleniu wniosku pozwanego o przeprowadzenie dowodu z akt P. (...) w P. o sygn. (...). Po pierwsze, niezrozumiałe są wywody odnośnie do konieczności podejmowania przez pełnomocnika procesowego pozwanego szczególnych starań o ustalenie sygnatury akt tej sprawy i przedmiocie postępowania Prokuratury, skoro na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2016r. biegły składając ustną opinię złożył także do akt postanowienie, w którym wskazana została sygnatura, o powołaniu go jako biegłego w postępowaniu karnym w celu określenia dokładnej kwoty pieniędzy przywłaszczonych z obrotów spółki (...) s.c. na szkodę M. B. (2) (k – 609 akt). Po drugie, pozwany wnosząc o przeprowadzenie dowodu z tych akt nie skonkretyzował zawartego w nich dokumentu, tym samym konkretnego przedmiotu dowodu, a nade wszystko nie wskazał uzasadniających prowadzenie dowodu okoliczności faktycznych przydatnych dla rozstrzygnięcia sporu cywilnego. Podkreślić zaś należy, że zgodnie z art.227 k.p.c. prowadzenie dowodu ma służyć wyjaśnieniu okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a nie umożliwianiu zapoznania się stronie z przedmiotem innych postępowań. Po trzecie, słusznie Sąd I instancji uznał nieistotność tego dowodu także z przyczyny braku tożsamości przesłanek ewentualnej odpowiedzialności karnej pozwanego z przesłankami jego odpowiedzialności cywilnej.

Uznając wszystkie zarzuty apelującego za bezzasadne Sąd Apelacyjny podzielił i przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji. Zostały one oparte na zgodnej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenie całokształtu materiału dowodowego. W świetle tych ustaleń podzielił też w pełni wnioski prawne Sądu I instancji o zasadności powództwa w części uwzględnionej w zaskarżonym wyroku na podstawie postanowień z par.8 i 9 umowy spółki cywilnej w zw. z art.867 k.c.

Z przyczyn wyżej przedstawionych Sąd Apelacyjny apelację oddalił na podstawie art.385 k.p.c. i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego na podstawie art.108 par.1 k.p.c. i art.98 par.1 i 3 k.p.c. w zw. z par.2 pkt.7 i par.10 ust.1 pkt.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Ewa Staniszevska Marek Górecki Andrzej Adamczuk

--	--	--